

Vurgunum

– halisi · 03 Nisan 2018

Vurgunum bir güzelin efsunkâr cemaline,
Edasıyla, nazıyla, hayranım her haline.
Çıkmıyor hayalimden, ne gündüz ne de gece,
Zikrederim ismini her daim hece hece.

Kahverengi gözlerde manalı bakışları,
Ak tenine işlenmiş benlerden nakışları,
Omuzlara saldığı kumral sarı telleri,
Estiriyor ruhumda, ılık bahar yelleri.

Hele ki muhabbeti, doyumsuz pınar gibi,
Arı duru tertemiz, gönülden kaynar gibi,
İçtikçe yudum yudum, beni sarhoş eyliyor,
Ne irade ne şuur, hepsini boş eyliyor.

Yanımda olduğunda, içimde coşku, sevinç
Sarıyor tüm ruhumu, özlem duyduğum erinç.
Çirkefleşen dünyamda güzel şeyler oluyor,
Ciğirim nefes diye, o an huzur soluyor.

Her anı ömre değer, paha biçilmez bir his,
Sanki ta maveradan, gönlüme düşen akis,
Ya da zümrüdü Anka, ya efsane ya rüya,
Gerçek olsa dediğim, düşte gördüğüm hülya.

Mevsimleri kaçırıp, hazanda açan gülüm,
Bense ona müptela, dalındaki bülbülüm;
Hasreti yüreğimde sabretmesi zor çile,
Ağlayıp durmaktayım, feryad-ı figan ile.